

“De Grindhorster”

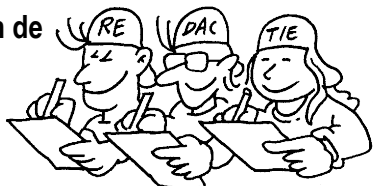
Woongroep “Hillegersberg-Schiebroek”

Jaargang 2020, nummer 4

De deadline voor het inleveren van kopij voor nummer 5 is 1 november 2020.

Van de

Na heel lang wachten is er dan weer een Grindhorster, nog wel een dunnetje, maar toch.....

Ja, moet ik hier iets schrijven over waarom we zo lang hebben moeten wachten? Iedereen weet hoe hard het corona-virus heeft toegeslagen en het is helaas nog lang niet uitgewoed. We zitten er nog steeds middenin en dat betekent een enorme aanslag op het maatschappelijk en economisch leven in ons vaderland (en de rest van de wereld).

In maart ging opeens alles dicht en werden we helemaal op ons zelf aangewezen. Ook in huis ging de deur van de recreatiezaal op slot en veel burens kwamen (en komen) hun huizen niet meer uit. We leerden het belang van mondkapjes en de z.g. intelligente lockdown deed onder leiding van premier Mark Rutte, zijn intrede. Het lijkt echt of er een nieuw tijdperk is aangebroken en wie weet hoe lang het zal duren voor het “nieuwe normaal” ook écht normaal is geworden? Maar gelukkig is er inmiddels wel meer vrijheid gekomen, openbaar vervoer is bereikbaar (wél met een mondkapje) en we mogen weer mensen in ons huis ontvangen, als we maar 1½ meter afstand houden en het er niet meer dan vier zijn. Ook de horeca heet ons

weer van harte welkom en het lager onderwijs heeft zijn deuren opengezet voor alle leergierige kindertjes (en ook voor degene die met frisse tegenzin gaan).

In ons eigen huis ging de deur van de recreatiezaal eindelijk weer open voor de borreluurtjes die drie keer per week gehouden worden. Natuurlijk worden wel de coronaregels in acht genomen. Zo moet je eerst je handen ontsmetten bij binnenkomst en staan de tafels zó opgesteld dat je zeker 1½ meter van elkaar zit.

Verder was er ook een creatieve middag onder leiding van Nelleke gepland. Helaas kwam er maar één belangstellende maar samen met de commissieleden en Nelleke zijn ze toch gewoon begonnen en het werd toch nog gezellig!

Inmiddels is er ook een rond-de-tafel-bijeenkomst gehouden, waaraan zo'n elf mensen deelnamen. Een weergave daarvan kunt u in dit blad lezen.

Bijna 20 mensen waren aanwezig tijdens de ook gehouden jaarvergadering waarover het bestuur u verder zal inlichten. Het belangrijkste punt die avond was het afscheid van twee bestuursleden, te weten: Wil Zuideweg en Hans Pietersen. Ook Marijke de Brune treedt terug als plaatsvervangend voorzitter omdat Atie Mol nu als onze nieuwe voorzitter benoemd is. Irma Hensen komt in de plaats van Wil als secretaris.

In dit blad zult u ook als noviteit twee interviews aantreffen van Grindhorsters die vertellen hoe zij de coronatijd ervaren. Corrie v. H. die deze vraaggesprekjes doet, is nog naarstig op zoek naar mensen die zich willen laten interviewen. Vandaar een dringend verzoek: meld u aan, (010-4420561) Corrie zorgt voor de rest.

Corrie v. H.

Jubilea

Een huwelijk dat 50 jaar heeft standgehouden is een gouden bruiloft waard. Zo is er ook zilver bij 25 jaar en koper bij 12,5 jaar.

Volkenkundig onderzoek heeft de volgende (niet officiële) ranglijst opgeleverd:

1 jaar	-	katoen	30 jaar	-	parel
2 jaar	-	leer	35 jaar	-	robijn
3 jaar	-	tarwe	40 jaar	-	smaragd
5 jaar	-	blik	45 jaar	-	vermiljoen
10 jaar	-	tin	50 jaar	-	goud
12,5 jaar	-	koper	60 jaar	-	diamant
20 jaar	-	porselein	65 jaar	-	briljant
25 jaar	-	zilver	80 jaar	-	eiken

We zijn weer begonnen

Na 3 maanden Coronaperikelen, waar De Grindhorsters zich gelukkig allemaal aan de regels hebben gehouden, zijn wij 17 juni heel voorzichtig weer gestart met de activiteiten.

De stoelen staan op correcte afstand van elkaar en ja, het is niet zo gezellig dicht op elkaar als voorheen, maar toch komen er gelukkig regelmatig bezoekers op onze koffie- en borreluurtjes. De eerste keren is het allemaal wat onwennig en werd er ook geen hapje geserveerd, maar daar hebben we wel wat op gevonden. We serveren de stukjes kaas en worst gewoon met in alle stukjes een prikkertje, zodat niemand er met zijn handen aan hoeft te zitten. De zoutjes, daar moeten we nog over brainstormen, maar dat zal binnen kort ook wel weer kunnen. Die worden nu op persoonlijke wegwerpschaaltjes uitgedeeld.

Linda

Een Grindhorster in Coronatijd (1)

We zitten nu midden in de Coronatijd. Vorig jaar hadden we nog geen benul van dit levensgevaarlijke virus, maar inmiddels wordt een groot deel van ons leven erdoor beheerst. We hoorden hoe gevaarlijk het was en zagen al die Aziaten met mondkapjes op de t.v. Toen, was er de door de premier aangekondigde intelligente lock-down en het hele openbare leven lag stil. Ook ons gebouw werd gesloten, de recreatiezaal ging dicht en dus gingen

alle gebruikelijke activiteiten niet door. Ook een gezamenlijk borreltje drinken mocht niet meer. Maar los daarvan sloten de mensen zich in hun huizen op, terwijl Rutten op de t.v. toch duidelijk gezegd had dat je dagelijks (even) naar buiten moest, anders kon je daar weer ziek van worden.

Inmiddels leven we in wat het "nieuwe normaal" genoemd wordt en dat betekent onder meer dat, onder voorwaarden, de horeca weer open is en beperkt bioscoop- of theaterbezoek is toegestaan.

Ook onze recreatiezaal is weer open en mits je je handen reinigt bij binnenkomst en op 1½ meter afstand van elkaar gaat zitten, ben je welkom. Ook zijn er al twee vergaderingen in de zaal gehouden en dat ging op zich prima.

Maar hoe hebben al de bewoners van de Grindhorst die eenzame tijd ervaren? Een woongroep wil toch juist contact met elkaar, daarom zijn we toch hier gaan wonen?

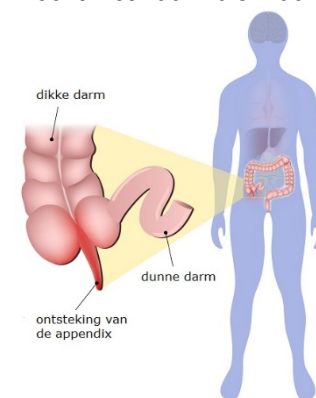
Ik vroeg het als eerste aan Linda. En vanaf nu zult u regelmatig interviewtjes over dit onderwerp met bewoners in het blad tegenkomen.

Linda's verhaal

Toen ik Linda vroeg hoe ze de coronatijd tot nu toe ervaart moest ze eerste een beetje lachen en toen zei ze, als onverbeterlijke optimist: "Nou rustig, het is eigenlijk wel fijn en het spaart geld uit ook; Ik heb namelijk een treinabonnement waarmee ik elke 2 maanden een dag gratis reizen kan en daar kan of wil ik geen gebruik van maken.

Op zo'n dag geef je natuurlijk altijd wat meer geld uit om iets te bezichtigen en om wat uit eten te gaan." Maar midden in die rustige coronatijd gebeurde er onverwachts iets heel naars.

Linda voelde zich helemaal niet lekker, had wat buikpijn en ging na het weekend naar de huisarts. Die belde direct een ambulance en Linda mocht niet naar huis maar werd direct naar het ziekenhuis gebracht.

Daar bleek dat ze een ontstoken blindedarm te hebben met een abces. Dat abces werd door een katheter die via haar bil naar het abces werd geleid, gedurende 4 dagen weggespoeld. De chirurg vertelde haar dat ze een engeltje op haar schouders had want het had ook heel anders kunnen aflopen.

Ook had ze een erg droge mond en kon ze bijna niet spreken. Dit werd geweten aan de droge lucht in het ziekenhuis. Volgens

de artsen moest zij daarover met de huisarts contact opnemen.

Het bleek dus een longinfectie.

Omdat ze niet thuis geweest was, vond ze Gerda en Marijke bereid om bij haar thuis een tas met benodigdheden in te pakken en die naar het ziekenhuis te brengen.

Eenmaal weer thuis had ze veel hulp van haar burens, die deden de boodschappen en brachten haar naar en van het ziekenhuis.

Ze vertelt: "Gelukkig heb ik altijd voldoende voedsel in voorraad, maar als ik iets vers wilde, werd dat voor me gehaald."

Ik vind het wel jammer dat ik in deze tijd niet naar de verjaardagen in mijn familie kan en ook de uitstapjes die ik regelmatig met bij voorbeeld de Rotterdam Pas maakte, gaan nu niet door.

Verder doe ik dus ook veel minder voor de woongroep. Ik ben hier heel actief in de Activiteitencommissie. Vaak doe ik samen met Ria v.d. H. de boodschappen en ik ben lid van de redactie. Het staat nu allemaal op een heel laag pitje.

De stad ga ik ook niet in, want daar kun je anderen niet ontwijken en niet iedereen neemt het zo nauw met de regels. Ik vind het niet zo moeilijk om me aan de regels te houden en ik vind bv. die mondkapjes prima. Ik heb er altijd twee bij me. Aan het begin van de crisis heb ik gelijk een doos van 50 stuks aangeschaft.

Het ergste vind ik de mensen die zich er niets van aantrekken en die bv. zeggen dat ze niet in quarantaine gaan. Je mag best protesteren, maar als puntje bij paaltje komt moet je je aan de wet houden.

Wat ik het meest van de woongroep mis zijn de mensen, de aanloop, de gezelligheid. Er is nu een klein groepje van durfballen dat steeds komt als de zaal open is, maar op de creatieve middag was er maar één! Ja, dat moeten er dus toch wel veel meer worden!

Corrie v. H.

Een Grindhorster in Coronatijd (2)

Christel, al vanaf het begin samen met haar man Tom lid van de groep, had het vooral de eerste drie weken van de Lockdown erg moeilijk.

Ze vertelt: "Ik was toen echt bang. Wij hebben ook kennissen die het virus gehad hebben en die zijn nog steeds niet beter. Uiteindelijk gingen we naar buiten, maar eigenlijk was er niets aan, want alles was nog gesloten. Daarna ontdekten we een terrasje aan de achterkant bij de **HEMA** en dat was gewoon een feest."

Natuurlijk was er wel veel meer tijd en dat vond en vind ik zó fijn dat ik besloten heb mijn agenda leger te houden. En sommige dingen kun je beter alleen doen, dat wordt ook aangeraden. De boodschappen deden we b.v. met z'n tweeën, maar Tom heeft die taak overgenomen.

Ik beloof nu ook niks meer, omdat ik vaak mijn verplichtingen niet kan nakomen. Ik wil nu steeds een heleboel, maar ik doe het niet. Ik bel nu heel veel en geef op die manier aandacht. Ik vind dat heel positief en iedereen vindt het fijn.

Toen Christel en haar man voor het eerst onder de mensen kwamen was dat wel spannend, evenals het eerste bezoek van vier vrienden. Ook het eerste potje jeu de boules op een vrijwel leeg veld, voelde vreemd aan. Christel is heel blij dat ze bij het boulen geen mondkapje hoeft te dragen en ze mijden plaatsen waar het wél moet.

Ze staat wel achter de maatregelen van de regering en heeft veel bewondering voor de mensen die het beleid maken in deze hele nieuwe situatie.

Ze zegt: "Ik moet er niet aan denken dat ik nu de verantwoordelijkheid zou moeten dragen. Verder vind ik dat je moet doen wat je gevoel je ingeeft. Ik hoest en nies erg veel, altijd al, maar nu heb ik me laten testen. Gelukkig heb ik het niet, maar ik wil natuurlijk niemand besmetten".

In deze corona-tijd hebben Tom en ik elkaar **60 jaar** geleden leren kennen. We hebben dat gevierd met een chic etentje, hier in het Oude Raadhuis. Dat was echt heel bijzonder. Door het virus doe ik nu geen activiteiten waar veel mensen bij betrokken zijn. Echt veel dingen mis ik

niet, soms doe ik het anders, net zoals restaurants het nu anders doen. Mijn vrienden zie ik wel veel minder, maar ik bel ze meer.

Wat ik erg leuk vond was dat buiten samen zingen. Het was ook heel veilig. Maar voor alle dingen die de woongroep organiseert neem ik altijd diep mijn petje af. Ook nu in coronatijd.

Corrie v. H.

Nel en Joop

Hoe leuk en spontaan was het toen Joop en Nel bij iedereen langs kwamen met een opkikkertje in de vorm van een

Paashaas met bijbehorend kaartje. Veel werk hebben ze erin gestoken om ons op te beuren in deze moeilijke Coronatijd. De redactie was vergeten om deze fijne geste in de vorige Grindhorster te vermelden.

Frans

Activiteitencommissie

Ria v.d. H. kan niet meer wachten om wat te organiseren. "We hebben al te lang niets gedaan. Ik popel om weer wat onderhanden te hebben". Gewoonlijk is er gedurende de maanden juli en augustus een zomerstop wat betreft de activiteiten. Maar volgens Ria gaan er maar weinig mensen nu op pad en als ze dan thuis blijven dan willen ze toch wel iets doen?

Op 9 juli hebben we Nelleke bereid gevonden om ons weer te assisteren bij het aquarelleren.

Tijdig heeft Bertus de flyer op het prikbord gepind en ook nog via e-mail aan iedereen toegezonden en hoeveel mensen kwamen zich melden? Zegge en schrijf één persoon. Maar wat werd het een plezierige middag. Wil was eigenlijk de enige en Ria en Linda waren er natuurlijk als vaste krachten van de commissie. Natuurlijk ook Nelleke die ons van aanwijzingen voorzag. Gelukkig kwam later ook Anke langs om onze bezigheden te bewonderen en Bertus heeft ons op de foto vereeuwigd.

Wij vonden het best gezellig, maar we hopen natuurlijk dat meer bewoners ons op de creamiddag zullen gaan vinden.

Linda

Rond-de-tafel

Er is weer een Rond-de-tafel-bijeenkomst geweest op 7 juli waar 12 bewoners aan deelnamen. Hier werden gelukkig weer diverse punten besproken.

Margreet bedankte de aanwezigen voor de inbreng van levensmiddelen voor de Voedselbank ten behoeve van de mensen in Schiebroek, die hier gebruik van moeten maken. De voedselbank was er heel erg tevreden mee.

Corrie van H. vertelde dat zij een mooie tafel over had, waarvan zij het zonde vond om deze weg te gooien, en die zij graag tegen een geringe vergoeding aan iemand wilde overdoen die hier belangstelling voor zou hebben.

Binnen een dag dat zij de mededeling op het mededelingenbord had gepind, was deze verwijderd. Zij opperde: "Kunnen we een dergelijke mededeling niet gewoon laten hangen?"

Omdat tijdens een Rond-de-tafelgesprek niets kan worden besloten, hebben de aanwezige bestuursleden gezegd dat zij dit met elkaar zullen gaan bespreken en er werd voorgesteld om dergelijke meldingen niet in de hal op het bord te plaatsen maar in de containerruimte, boven de inzamelingsbak van de doppen te hangen. Dan dien je wel een begindatum te vermelden en binnen 14 dagen dit bericht zelf weg te halen of eventueel eerder als er aan je verzoek is voldaan. Bovendien mag je dit niet gebruiken om er een handeltje mee te beginnen.

Atie zet zich in om iets te organiseren voor een zitje in de tuin of buiten ons gebouw.

Omdat de Grindhorster slechts tweemaandelijks verschijnt, vroeg Bertus of het

mogelijk is om tussendoor een mail aan iedereen te zenden over wat er reilt en zeilt in en om de Grindhorst. Linda gaf aan dat dit een goed idee is maar wat moet er dan bewaard blijven om in ons blad te vermelden?. Dan zou alles twee maal vermeld worden. Hier wordt nog over nagedacht.

Linda

NAGEKOMEN BERICHT

Binnenkort wordt er bekeken of het Grindhorstkoor weer opgestart kan worden!

De leden worden op de hoogte gehouden.

Perikelen met de lift

De bewoners van de Grindhorst hebben natuurlijk allemaal gemerkt dat onze lift de laatste tijd regelmatig hapert. 19 augustus jl. was het dus weer zover. VvE Beheer heeft toen onmiddellijk actie ondernomen en DLR (dit is een onderhoudsfirm die keuringen voor liften doet) en de firma Otis (het bedrijf dat onze lift onderhoudt) werden beide ingeschakeld.

In eerste instantie kwam Firma Otis op 20 augustus bij ons langs maar kon geen oorzaak constateren. De volgende dag, dus 21 augustus, kwam deze firma nog eens kijken en toen werd opgemerkt dat de deurmotor defect was. Omdat dit een vrijdag was kon men geen stappen ondernemen en

bleef de lift noodgedwongen zeker tot maandag 24 augustus defect en dus onbruikbaar.

Maandag 24 augustus heeft VvE Beheer weer contact opgenomen met Otis en hoorde dat het betreffende onderdeel pas 27 augustus leverbaar zou zijn. Daar gingen zij absoluut niet mee akkoord.

De gehele dag hebben zowel VvE Beheer als DLR diverse bedrijven benaderd of zij het betreffende onderdeel eerder konden leveren. Helaas zonder resultaat.

Op 25 augustus belt de heer T. van Polen van VvE Beheer vanaf 's morgens 07.30 uur tot en met 11.00 uur met DLR om duidelijkheid te krijgen hoe laat nu de monteur zou komen want de heer Van Polen wil er zelf bij aanwezig zijn. Hij was ook de gehele middag in ons pand aanwezig om de vragen van de mensen die de lift nodig hebben, zo veel mogelijk te beantwoorden.

Inmiddels is het 26 augustus en er is nog steeds geen monteur gezien en de heer Van Polen trekt de conclusie dat ook hij door OTIS en DLR in de maling is genomen.

Ook vertelt VvE Beheer dat zij van diverse eigenaren hebben gehoord dat Otis een maand geleden al vertelde dat er een onderdeel vervangen zou moeten worden en dat zij dit aan DLR zouden hebben doorgegeven. DLR heeft echter nagelaten dit aan VvE - Beheer door te geven.

Nu hopen we dus elke dag dat er een wonder gebeurt en dat er een monteur opdaagt die de lift weer in beweging kan krijgen.

Linda

Vereniging van Eigenaren Woongroepgebouw De Grindhorst

Een vereniging van eigenaren (VvE) is een rechtspersoon die de gemeenschappelijke belangen van appartementseigenaren behartigt. Een VvE voert het beheer over de gemeenschap en zorgt voor de naleving van de regels. Het betreft een bijzondere vorm van vereniging.

Zeventien augustus was de ALV van de VvE.

Door Joyce Sookhlall werd ik gevraagd hier als toehoorder bij aanwezig te zijn.

In deze vergadering, waar ik uiteraard geen verslag van kan doen, kwam naar voren dat Otto Vlaspolder, Martin Aveling en Frieda Schumm hun plaats in het VvE-bestuur hebben opgezegd.

Belangrijk voor alle bewoners van de Grindhorst, koper of huurder, hen van harte te bedanken voor het vele werk dat zij voor ons hebben verricht.

Frans

Tomatensoep

Gelukkig op ons borreluurtje van 12 juli kwamen wat meer mensen op visite. Er was natuurlijk een flyer gemaakt met de vermelding dat tijdens dit borreluurtje tomatensoep GRATIS geserveerd zou worden.

Bovendien was op 10 juli Bertus 80 jaar geworden en had hij tijdens het koffie-uurtje vrijdagmorgen al op koffie en lekkere appelflappen getrakteerd, nu trakteerde hij de aanwezigen op een eerste consumptie.

Dus voor iedereen was dit een leuke verrassing. Zaterdag hadden Ria en Linda de soep al gemaakt, zodat de smaak lekker kon intrekken. De soep was op basis van de gekruide flesjes tomatensap die aan de datum waren en niet lang meer gebruikt konden worden, met toevoeging van soepgroenten, gehaktballetjes en wat vermicelli. Iedereen kon twee kommen soep krijgen en er was ook nog wat stokbrood.

De pan was op een enkele kop soep na geheel leeg gegeten en iedereen was erg complimenteus en vond het heerlijke soep.

Linda

“De toestand is hopeloos, maar niet ernstig” woordspeling op de beroemde militaire uitspraak “de toestand is ernstig maar niet hopeloos” als de spreker bedoelt dat zijn woorden niet al te letterlijk moeten genomen worden, of overdrijvingen bevatten”

Een Grindhorster aan het woord

Als ik Elly (ons nieuwe woongroep lid) vraag wat ze het liefst in de wereld zou willen veranderen, zegt ze: “Dat mensen wat meer naar elkaar luisteren en niet direct een antwoord geven”. Deze reactie is heel typerend voor haar. Want Elly heeft een groot deel van haar (zeer) werkzame leven gewerkt als jurist. En als er één ding is wat je dan moet kunnen, is luisteren naar onder meer je cliënten, want anders kun je hun belangen nooit goed verdedigen.

Elly werd in juni 1945 geboren, dus nét na de Tweede Wereldoorlog, en is daarmee een rasechte babyboomer.

Haar beide ouders hadden samen in dezelfde verzetsgroep gezeten en haar vader had een aantal maanden bij de loopgraven in Didam gewerkt voor hij wist te ontsnappen. Korte tijd daarna was Nederland bevrijd en kwam Elly, die toen nog maar een baby was, samen met haar ouders en 7 jaar oudere zus in Nederlands-Indië terecht. Haar vader was met zijn gezin uitgezonden door de Nederlandse Bank, waar hij als econoom werkte.

Elly herinnert zich die “Indische” tijd als heel erg fijn en warm. Ze vertelt:”

Het leven was daar veel vrijer, de kleding, het onbezorgde buitenspelen. Ik woonde in Bandung en ging daar naar de eerste klas. Dat was zo anders dan later in Nederland, de onderwijzers waren veel laconieker, die deelden geen straf uit, maar als we b.v.

buiten een aapje zagen, mochten we daar best even naar gaan kijken. De klassen waren daar trouwens ook veel minder vol dan hier.”

In 1952 kwam ze in Nederland, in Rotterdam waar ze ook geboren was en begon gelijk met 41 andere kinderen in de tweede klas.

‘Ik zat op school in de Koepelstraat in Crooswijk, een degelijke meisjesschool”, aldus Elly, die erg had moeten wennen aan de overgang, de strenge schoolregels en die Indië erg miste.

Bij haar thuis was het heel anders, maar haar moeder zat wel in de oudercommissie en hielp mee met het organiseren

van excursies en culturele uitjes. Ze gaf ook zangles op school en had een aantal privé-leerlingen. Ook was ze de drijvende kracht achter vele feestjes en Elly’s verjaardagen werden altijd uitbundig gevierd. Ze had veel vriendinnetjes en dat was ook het geval toen ze op de MULO in de Wollefoffenstraat terecht kwam.

Die MULO was trouwens geen succes, want Elly vond het er veel te groot en bovendien verveelde ze zich. Ze maakte de school wél af en begon daarna aan haar eerste baantje. En er zouden er nog vele volgen.

Elly was dus geen kind dat van stilzitten hield. Zo speelde ze jarenlang dwarsfluit en zat ook in een orkestje, tot ze daar vanwege een schouderblessure mee moest stoppen. Daarnaast zat ze op hockey, tennis en later ook op golf.

Elly ging werken als jongste bediende bij het Centraal Bureau voor de Landbouw en dat was erg leuk. In de avonden ging ze naar het Schroevers Instituut.

Ze deed er handelscorrespondentie en steno in vier talen. En kreeg daarna een baan bij de Erasmus Universiteit. Het was leuk werken, maar alles wat ze geleerd had kon ze daar niet gebruiken en ze stapte over naar een architectenbureau. Het bleek een schot in de roos.

Elly: "Het was daar zó leuk en steeds gebeurde er weer iets gekks. Ik durfde geen snipperdag te nemen, want anders zou ik misschien net iets heel leuks missen."

Ik werkte er 7 jaar, maar toen stortte de bouwwereld in, dat was in 1974. Heel veel mensen kwamen op straat te staan en ik trok me het ontslag van mijn collega's erg aan.

Ik vond een goede oplossing: ik ging werken voor een uitzendbureau. Ik heb daar heel veel verschillende werkgevers gehad, maar je was er altijd welkom, ze hadden je nodig. Ik was er inmiddels achter gekomen tijdens het werken voor een notaris, dat ik juridisch werk wel erg leuk vond. Ik dacht hier ga ik in door. Ik solliciteerde bij Kooijman en ging in de avonden bij de Open Universiteit studeren in Nederlands Recht.

Zo heb ik 12 jaar in de avonden gestudeerd, terwijl ik overdag werkte bij diverse advocaten- en accountantskantoren.

Mijn laatste werkgever was Houthof en hier kon ik mijn ei echt kwijt.

Nee ik ben geen advocaat geworden omdat me dat nog eens drie jaar extra studie had gekost.

Inmiddels ben ik dus met pensioen, maar ik deed nog één dag per week juridisch werk tot corona toesloeg. Maar ik doe drie keer per week aan fitness en een keer per week klassiek ballet, zoals ik dat al mijn hele leven gedaan heb.

Het gaat heel goed maar ik moet ook vooruitkijken. Ik woon best leuk in de Schumannlaan, maar bijna iedereen is weggetrokken en ik dacht, ik moet iets nieuws zoeken zolang ik nog fit genoeg ben om te verhuizen en nieuwe kennissen te maken. Zo kwam ik hier terecht en ik wacht tot een bepaald huis leegkomt, ik hoop dat ik dat dan kan krijgen. Inmiddels ben ik lid van de woongroep en dat bevalt me goed.

Ik ben nooit getrouwd geweest, heb wel verschillende relaties gehad maar kan me best redden. En als ik iets niet kan, durf ik te vragen. Mijn ervaring is dat mensen je graag willen helpen."

Corrie v H.